

JER NISTE ČULI SVE!

Zf ZAGREBAČKA
FILHARMONIJA

PETAK / 26.10.2018.
KONCERTNA DVORANA LISINSKI

DAVID DANZMAYR dirigent
COLIN CURRIE udaraljke
MARIJA KUHAR ŠOŠA soprano

BERISLAV ŠIPUŠ
JAMES MACMILLAN
GUSTAV MAHLER

PLAVI CIKLUS

JER NISTE ČULI SVE!

ZAGREBAČKA FILHARMONIJA

DAVID DANZMAYR dirigent

COLIN CURRIE udaraljke

MARIJA KUHAR ŠOŠA sopran

PLAVI CIKLUS

BERISLAV ŠIPUŠ

... E SARAI SOLA SUL LAGO..., za simfonijski orkestar

I. Con fuoco

II. Largo... appassionato...

III. Maestoso, lento...

IV. Solenne... largamente

Coda: Rubato... quasi senza misura,
senza ritmo...

JAMES MACMILLAN

VENI, VENI, EMMANUEL, za udaraljke i orkestar

Introit - Došašće

Otkucaji srca

Ples - Hoket

Prijelaz: Sekvencija I

Raduj se, raduj se

Prijelaz: Sekvencija II

Ples - Koral

Coda - Uskrs

* * *

GUSTAV MAHLER

4. SIMFONIJA u G-duru

Bedächtig. Nicht eilen

In gemächerlicher Bewegung. Ohne Hast

Ruhevoll (Poco adagio)

Sehr behaglich - sopran solo:

Das himmlische Leben (Nebeski život)

COLIN CURRIE udaraljke

Slavljen kao "najbolji i nesumnjivo najodvažniji svjetski udaraljkaš današnjice" (*Spectator*), **Colin Currie** prvorazredni je umjetnik, solist i komorni glazbenik na vrhuncu međunarodne karijere, uspješni promotor suvremene glazbe i izabranik brojnih istaknutih suvremenih skladatelja te suradnik vodećih svjetskih orkestara i dirigenata.

Carriejeva posvećenost narudžbama i stvaranju nove glazbe, njegova dinamična umjetnička osobnost i poduzetni duh, potvrđeni su Nagradom za najboljeg instrumentalista koju mu je 2015. dodijelilo Kraljevsko filharmonijsko društvo. Od najranije dobi utirao je nove putove etabliravši se kao pionir udaraljkaške glazbe, što potvrđuju i druge nagrade poput one Kraljevskoga filharmonijskog društva za Najboljeg mladog umjetnika 2000., kao i Nagrada Zaklade *Borletti-Buitoni* iz 2005. godine. Praizveo je djela skladatelja kao što su Steve Reich, Elliott Carter, Louis Andriessen, H. K. Gruber, Mark-Anthony Turnage, James MacMillan, Brett Dean, Sir Harrison Birtwistle, Einojuhani Rautavaara, Jennifer Higdon, Kalevi Aho, Rolf Wallin, Kurt Schwertsik, Andrew Norman, Julia Wolfe i Nico Muhly. U nadolazećoj sezoni po prvi put predstavit će i nova djela Helen Grime, Simona Holta i Andyja Akihoa.

U listopadu 2017. u suradnji s LSO Live pokrenuo je izdavačku kuću Colin Currie Records, kao platformu koja će mu omogućiti snimanje vlastitih projekata, a ujedno ukazati na izvanredni razvoj glazbe za udaraljke posljednjih godina. Prvo izdanje, a ujedno i nastupni album Grupe Colina Currieja, *Drumming Stevea Reicha*, proglašeno je "gromovito uzbudljivim" (*The Times*). U listopadu 2018. uslijedio je i drugi album, *The Scene of the Crime*, zbirka skladbi koje Currie izvodi u duu sa znamenitim trubačem Håkanom Hardenbergerom.

Kao vrhunce sezone 2018./2019. valja istaknuti siječansku praizvedbu Koncerta za udaraljke Helen Grime u suradnji s Londonskom filharmonijom pod ravnjem Marin Alsop, nakon koje slijedi američka premijera s Alsop i Baltimorskim simfonijskim orkestrom. Sezona će obilovati i drugim praizvedbama, uključujući nova djela za gudački kvartet i udaraljke Simona Holta i Suzanne Farrin koje će izvesti s Kvartetom JACK na festivalu BBC Proms, zatim novi Koncert za udaraljke Roberta Honsteina sa Simfoničarima Albanyja, a treba istaknuti i američku premijeru skladbe *Martland Memorial* Mark-Anthonyja Turnagea s Orkestrom iz Minnesota kojim će ravnati Osmo Vänskä. Usto, sezonusu će obilježiti i pokretanje Currieova novog udaraljkaškog kvarteta, a njihova najvažnija praizvedba bit će veliko novo djelo za četiri marimbe Kevina Volansa. U debitanskoj sezoni nastupit će među ostalim u Nacionalnom centru izvedbenih umjetnosti u Pekingu, kao i u Wigmore Hallu te na East Neuk Festivalu.

Curriejevi angažmani uključuju nastupe s Philharmonia-orkestrom, Seoulskom filharmonijom, Simfoničarima iz Lahti, Simfoničarima škotskog BBC-a, Škotskim komornim orkestrom, Simfoničarima Indianapolisa, Simfonijskim orkestrom Cincinnati, Floridskim orkestrom, Simfonijskim orkestrom Fort Wortha, Zagrebačkom filharmonijom, Boston Modern orkestrom te Orkestrom festivala GAIDA u Vilniusu.

Godine 2006. Currie je osnovao ansambl Colin Currie Group s ciljem izvedbi skladbi Stevea Reicha, s kojim je na BBC Promsu imao debi ocijenjen s pet zvjezdica. Otad su Currie i njegov ansambl uz Reichovu osobnu podršku preuzeli ulogu "veleposlanika" skladbe *Drumming*, izvodeći je na brojnim britanskim i drugim pozornicama i festivalima.

Colin Currie je *Artist in Association* u londonskome Southbank centru, gdje je 2014. bio u središtu velikoga udaraljkaškog festivala *Metal Wood Skin*, te u kojemu otad nastavlja nastupati svake sezone.

MARIJA KUHAR ŠOŠA soprano

Marija Kuhar Šoša diplomirala je 2006. godine glazbenu kulturu te pjevanje na Muzičkoj akademiji u Zagrebu u razredu Lidije Horvat Dunjko. Za vrijeme i nakon studija zaslužila je brojne nagrade, među kojima su Rektorova nagrada 2006., Nagrada hrvatskog glumišta 2007. te Nagrada *Marijana Radev* i Nagrada Zagrebačke filharmonije 2009. godine. Od 2006. do 2009. bila je stipendistica CEE Musiktheater i Deutsche Bank.

U Hrvatskom narodnom kazalištu u Zagrebu ostvarila je niz zapaženih uloga: Pastirica (M. Ravel: *Dijete i čarolije*), Luiggia (G. Donizetti: *Kazališne zgode i nezgode*), Papagena, 1. dječak, Pamina (W. A. Mozart: *Čarobna frula*), Annina (G. Verdi: *Traviata*), Zerlina (W. A. Mozart: *Don Giovanni*), Oscar (G. Verdi: *Krabuljni ples*), Constance (F. Poulenc: *Razgovor karmelićanki*), Frasquita (G. Bizet: *Carmen*), Genovieffa i Lauretta (G. Puccini: *Triptih*), Clorinda (G. Rossini: *Pepejuga*), Nanetta (G. Verdi: *Falstaff*), Maria Bellacanta (P. Lunda: *Vještica Hillary*), Adele (J. Strauss: *Šišmiš*), Esmeralda (B. Smetana: *Prodana nevjeta*), Adina (G. Donizetti:

*Ljubavni napitak), Marica (E. Humperdink: Ivica i Marica),
Jelena (I. pl. Zajc: Nikola Šubić Zrinjski), Musetta
(G. Puccini: La Boheme), Susanna (W. A. Mozart:
Figarov pir). Gostovala je u Messini, Halleu, Barceloni...*

Bilježi nastupe diljem Hrvatske, na Muzičkom biennalu Zagreb, Splitskom ljetu, Dubrovačkim ljetnim igrama, Glazbenim večerima u Sv. Donatu u Zadru, Osorskim glazbenim večerima, Varaždinskim baroknim večerima, festivalu Orgulje Heferer, Sceni Amadeo te festivalu Julian Rachlin i prijatelji uz Beogradsku filharmoniju pod ravnjanjem Zubina Mehte. Ostvarila je zapažene nastupe i u raznim koncertnim projektima.

Surađuje s nizom hrvatskih i inozemnih ansambala (Hrvatski barokni ansambl, Zagrebačka filharmonija, Slovenska filharmonija, Beogradska filharmonija, Simfonijski orkestar HRT-a, Cantus Ansambl, Zagrebački solisti, Orkestar Opere HNK-a Zagreb, Orkestar Opere u Tirani) te dirigentima. U suradnji s Državnim arhivom u Pazinu izdala je nosač zvuka *Arie Nove del 1741*. Od 2015. djeluje kao docentica na Muzičkoj akademiji Sveučilišta Jurja Dobrile u Puli. Usavršava se kod Lidije Horvat Dunjko, Kammersängerin Olivere Miljaković i Silvije dalla Bene.

JER NISTE ČULI SVE!

Zf
9

DAVID DANZMAYR dirigent

Maestro **David Danzmayr** - šef dirigent Zagrebačke filharmonije od 2016./2017. - jedan je od najtalentiranijih i najuzbudljivijih europskih dirigenata svoje generacije.

Bio je asistent dirigenta u Kraljevskom škotskom nacionalnom orkestru, kao i šef dirigent Filharmonijskog orkestra Illinoisa u Chicagu. Istu funkciju danas obnaša i u Komornom orkestru ProMusica u Columbusu (Ohio), a bio je umjetnički savjetnik festivala u Breckenridgeu (Colorado).

Dobitnik je prestižnih nagrada međunarodnih dirigentskih natjecanja, uključujući drugu nagradu natjecanja Gustav Mahler, kao i više nagrada na natjecanju Nicolai Malko, a jedini je europski dirigent koji je stigao do finala natjecanja Sir Georg Solti u organizaciji Simfonijskog orkestra iz Chicaga. Za iznimne umjetničke rezultate primio je Odlikovanje Bernharda Paumgartnera koje dodjeljuje Međunarodna zaklada Mozarteum iz Salzburga.

Ovi uspjesi lansirali su njegovu međunarodnu karijeru, a ubrzo je postao traženi gost dirigent priznatih orkestara diljem svijeta, kao što su Simfonijski orkestar grada Birminghama, Bamberški simfoničari, Simfonijski orkestar New Jerseyja, Simfonijski orkestar Basela, Mozarteum-orkestar, Orkestar grada Chicaga, Filharmonija iz Lousiane, Islandski simfonijski orkestar, Simfonijski orkestar grada Odensea, Salzburška komorna filharmonija, Bruckner-orkestar iz Linza, Simfonijski orkestar Bečkoga radija i Simfonijski orkestar Stuttgartskog radija, među ostalim.

Redovito nastupa u vodećim svjetskim dvoranama kao što su Musikverein i Konzerthaus u Beču, Velika festivalska dvorana u Salzburgu, Usher Hall u Edinburghu te Dom Simfonijskog orkestra iz Chicaga.

Glazbenu naobrazbu primio je na Mozarteumu u Salzburgu, gdje je studirao klavir, a potom i dirigiranje u klasi Dennis-a Russella Daviesa. Snažan utjecaj na njega ostavili su Pierre Boulez i Claudio Abbado u vrijeme dok je bio stipendist Orkestra mladih Gustav Mahler, kao i Leif Segerstam tijekom usavršavanja na Akademiji *Sibelius* u Helsinkiju. Dodatna iskustva stjecao je kao asistent Neemea Järvija, Stéphanea Denèvea, Carlosa Kalmar-a, Sir Andrew-a Daviesa i Pierrea Bouleza.

JER NISTE ČULI SVE!

Foto: Matjaž Grigorić

BERISLAV ŠIPUŠ

... E SARAI SOLA SUL LAGO..., za simfonijski orkestar

“Skladbu ... e sarai sola sul lago... napisao sam 2002. na narudžbu Slovenske filharmonije i tada njezinog šefa dirigenta, mojeg prijatelja, maestra Marka Letonje. Stih koji sam iskoristio kao naslov skladbe dolazi iz jedne od pjesama velikog talijanskog pjesnika, tragično preminulog od vlastite ruke polovicom prošlog stoljeća, Cesarea Pavesea.

Njegova mi je poezija bila inspiracijom i za još neke skladbe: Adagio za gudače *In The Morning You Always Come Back*, *Tri ljubavne molitve* za soprani i puhački orkestar..., a ta ista poezija Cesarea Pavesea bit će i dijelom libreta opere koju sam upravo krenuo pisati.

Naslovni stih u prijevodu kaže ... i bit će sama pored jezera..., i zadnji je stih pjesme koja ima naslov *Piante del lago - Jezerske biljke* iz 1946. godine. Nije potrebno posebno istaknuti da je riječ o ljubavnoj poeziji, pa bi se onda sukladno toj činjenici,

moglo kazati, zaključiti i da je moja skladba 'ljubavna pjesma'... i ona to jest...

Formalno je podijeljena na 4 odlomka, od kojih su tri potpuno različita po svojem karakteru i instrumentaciji, a četvrti, završni, gotovo da sublimira sve do tada predstavljene glazbene ideje... Skladba započinje motivom plesa / leta, nekog bića koje je neka kombinacija ptice i čovjeka... uvijek u traženju, uvijek u pokretu, uvijek u nemiru...

Drugi je 'stavak' pravi 'adagio - polagani stavak', kojeg izvodi gudačka sekcija, uz tihe dekoracije harfe, klavira, marimbe i poneke nježne udaraljke... Slijedi himnični treći dio, kojeg izvodi puhačka sekcija, ali ne ona 'drvena', koju smo, uz potporu ksilofona, čuli u prvom stavku, već je to sada tzv. limena sekcija puhača... Upravo će njihov hod 'prema nečemu / nekome', dovesti glazbu / pjesmu do vrhunca, do orkestralnog 'tuttija' i nastavka himničnog zova ljubavi...

Nakon završne apoteoze i završnog akorda, slijedi odjek svega što smo doživjeli, u strastvenoj, ali usamljenoj melodiji jednog violončela, tužaljke koja kao da 'ostaje sama pored jezera'... i na kraju će još jedino iznad nas proletjeti ptica / čovjek, i otići dalje...". (Berislav Šipuš)

JER NISTE ČULI SVE!

Zf
13

JAMES MACMILLAN

VENI, VENI, EMMANUEL, za udaraljke i orkestar

Cijenjeni škotski skladatelj **James MacMillan** (1959., Kilwinnning, Sjeverni Ayrshire u Škotskoj), piše ritamski uzbudljive, krajnje ekspresivne i duhovno angažirane kompozicije, koje izvode vodeći orkestri poput Londonskoga simfonijskog orkestra i Newyorške filharmonije, a njegov koncert za udaraljke *Veni, Veni, Emmanuel (Dođi, o dođi, Emanuele)* iz 1992. godine, s gotovo pet stotina izvedbi, jedan je od najpopularnijih koncerata modernoga doba.

Djelo se može promatrati na dva načina. "Na jednoj razini radi se o čisto apstraktnom ostvarenju u kojem je sav glazbeni materijal izведен iz francuskoga adventskog napjeva iz 15. stoljeća. Na drugoj razini, međutim, posrijedi je glazbeno istraživanje teološke pozadine poruke Došašća", ističe autor.

Djelo je osmišljeno u jednome stavku, unutar lučne forme, podijeljeno na pet sekcija. Napjev se u cijelosti pojavljuje prema kraju, a skladbu je prema tome

moguće slušati kao postupno otkrivenje adventske poruke. Skladba je napisana za cijenjenu udaraljačicu Evelyn Glennie, koja ga je prizvela uz Škotski komorni orkestar pod ravnateljem Jukka-Pekke Sarasteom u Royal Albert Hallu u Londonu 10. kolovoza 1992. godine.

Solist i orkestar "razgovaraju" kao dva ravnopravna partnera, a koristi se široki spektar udaraljki, ugođenih i neugodjenih, kožnih, metalnih i drvenih. Skladba počinje "odvažno", opisuje autor, "fanfarnom uvertirom u kojoj solist predstavlja sve vrste instrumenata koji će se koristiti kroz skladbu. Kad solist prijede na gongove te na neugodene metalne i drvene udaraljke, skladba se počne prelijevati u glavni dio prve sekcije - u glazbu krhkije kvalitete, pokretane različitim otkucajima pulsa koji prizivaju uvijek promjenjive otkucaje srca".

Napredujući prema bubnjevima, nošena kroz metričke modulacije, glazba prelazi u drugu sekciju koju, pojašnjava autor, karakteriziraju "brzi 'drhtavi' trileri, nepravilni ritamski pomaci te akordi koji hoketiraju s jedne na drugu stranu orkestra. Postupno se glazba ispuše do sporog središnjeg dijela u kojemu je kadencirajuća ekspresivnost marimbe ulovljena u plutajući spokoj orkestra koji se gotovo i ne izdiže iznad pianississima. Orkestar uporno ponavlja četiri akorda koji prate riječi *Gaude, gaude (Raduj se, raduj se)* iz refrena adventskog napjeva. Akordi su raslojeni u različitim instrumentalnim kombinacijama i u različitim brzinama, evocirajući zajednicu vjernika koja u daljini mrimlja molitvu.

Golemi pedalni crescendo na tonu es omogućuje prijelaz na četvrtu sekciju koja ponovno uvodi materijal iz hoketirajuće sekcije ispod virtuoznog sola na vibrafonu. Slušatelj postupno postaje svjestan originalne melodije koja lagano pluta ispod svih površinskih aktivnosti. Vrhunac djela javlja se u obliku koralnog napjeva, praćen uvodnim fanfarama, osiguravajući pozadinu za energičnu kadencu na bubnjevima. U finalnoj kodi, sveprožimajući otkucaji srca izražajno se naglašavaju bubnjevima i timpanima dok glazba dosije neočekivani zaključak", zaključuje autor, te nastavlja:

"Otkucaji srca prožimaju cijelokupno djelo, nudeći odgovor na širi duhovni kontekst u njegovoj pozadini, predstavljajući ljudsku pojavnost Krista. Tekstovi Došašća objavljaju obećani dan oslobođenja od straha, boli i potlačenosti, a ovo djelo pokušaj je da se ta poruka odrazi kroz glazbu, nalazeći inspiraciju u citatu iz 21. poglavљa Evanđelja po Luki:

I bit će znaci na suncu, mjesecu i zvjezdama, a na zemlji bezizlazna tjeskoba naroda zbog huke mora i valova. Izdisat će ljudi od straha i iščekivanja onoga što prijeti svijetu. Doista, sile će se nebeske poljuljati. Tada će ugledati Sina Čovječjega gdje dolazi u oblaku s velikom moći i slavom. Kad se sve to stane zbivati, uspravite se i podignite glave jer se približuje vaše otkupljenje.

Na samome kraju djela glazba se odmiče od Došašća i Usksrsa, te prelazi u Gloriju Vazmenog bdijenja, u kojoj objava oslobođenja nalazi svoje otjelovljenje u Uskrslome Kristu", zaključuje MacMillan.

JER
NISTE ĆULI
SVE!

GUSTAV MAHLER

4. SIMFONIJA u G-duru

Četvrtu simfoniju **Gustav Mahler** (Kaliště u Češkoj, 1860. - Beč, 1911.) započeo je u srpnju 1899. godine. Zaključivši još jednu napornu sezunu na mjestu dirigenta u Bečkoj operi, oputovao je u malo odmaralište Bad Aussee u Salzkammergutu. Vrijeme je bilo hladno i vlažno, a vila koju je iznajmio nalazila se nedaleko lokalnog muzičkog paviljona. Mahler je teško podnosio tamošnju atmosferu, ali kada je, potpuno razočaran, rastrojene misli pokušao odagnati čitanjem, počele su mu nadolaziti glazbene ideje. U samo nekoliko dana vizija čitavog djela zaprimila je osnovne konture. Posljednji tjedni provedeni u Ausseuu prošli su u gorljivu radu, ali Mahlerove kreativne snage jenjavale su kako se približavao povratak u Beč. Beč je za Mahlera značio još jednom prestanak skladateljskog rada i vraćanje poslu za dirigentskim pultom.

Slijedećeg ljeta 1900. Mahler i njegova obitelj odlučili su, s obzirom da su mir i osama bili presudni za njegov kreativni rad, podići ljetnikovac u Maiernigg, seocetu na sjevernoj granici Wörtherseea u Koruškoj.

Čekajući da se vila izgradi, Mahler je već dao podići Häuschen - danas bi rekli "skladateljski studio" - sa svih strana okružen šumom. U Maiernigg je stigao potpuno iscrpljen sezonom u Beču i netom održanim koncertima s Bečkom filharmonijom na Svjetskoj izložbi u Parizu. Nekoliko je dana ponovno proveo u potpunoj živčanoj rastrojenosti, ali kada se jednom našao među prošlogodišnjim skicama nedovršena djela, uudio je da je Simfonija sazrijevala u njemu bez obzira što je nije fizički skladao, zbog čega ju je dovršio u tek nešto više od tri tjedna. Završne korekcije na partituri, vidno zadovoljan o čemu je pisao prijateljima, učinio je 6. kolovoza 1900. godine.

Djelo je praizvedeno 25. studenog 1901. u Münchenu pod autorovim ravnjanjem. Publika je očekivala još jedno "titansko" ostvarenje, ali ju je stanovita naivnost i jednostavnost nove simfonije posve iznenadila. Nedugo po praizvedbi Felix Weingartner predstavio je Četvrtu u Frankfurtu, Nürnbergu, Karlsruheu i Stuttgartu, uz mahom oštro odbijanje javnosti. Mahler ju je jednako neuspješno predstavio u Berlinu i Beču. Kritika je Mahlera optužila da se zabavlja koristeći "tematski materijal stran njegovoј naravi", da uživa "u drobljenju ušiju svoje publike groznom i nezamislivom kakofonijom", sve u svemu, da je skladao glazbu koja, umjetna i histerična, nalikuje "šarolikoј reviji simfonijskih kabaretskih točaka". Česte promjene glazbenih karaktera u svrhu postizanja neobične dramaturgije djela, uvođenje nerijetko vulgarnih upadica "niskoga" glazbenog stila muzikaške i vojne glazbe na "sveto tlo" ozbiljne simfonije, sopranski glas u finalnom stavku djela s djeće naivnim i humorističkim prikazom života u raju - sve je to zbulilo i ogorčilo i publiku i kritiku.

Iako je u slučaju ranijih simfonija Mahler svoju glazbu pojašnjavao programom ili u najmanju ruku pridavao naslove pojedinim stavcima, za Četvrtu simfoniju odlučio je odustati od te prakse. Dva tjedna po praizvedbi muzikolog Ludwig Schiedermair zamolio ga je za pojašnjenje sadržaja skladbe, a Mahler je zamolio svojega tadašnjeg asistenta Brunu Walteru da odgovori u njegovo ime. Walter je u pismu od 6. prosinca 1901. jasno dao do znanja da Mahler odbija programom pojašnjavati djelo, ali da djelo bez sumnje posjeduje programnu motivaciju koja se pojašnjava tekstom popijevke posljednjeg stavka: "Mahler osjeća gađenje prema bilo kojoj vrsti programa i pita se je

li uopće potrebno imati program da bi se razumjelo stavak s grupom prve i druge teme, provedbom i reprizom? Ili za scherzo i trio? Ili andante i varijacije? Struktura prva tri stavka Četvrte odgovara toliko striktno toj shemi da bi se potreba za programom mogla opravdati samo željom da se otkrije odnos između vokalnog četvrtog stavka i prethodnih stavaka; ali ta je želja na odgovarajuć način već zadovoljena riječima finalnoga stavka".

Finalni vokalni stavak o kojemu piše Walter, Mahler je skladao godinama ranije. U veljači 1892. nakon dugih osamnaest mjeseci bez i jedne note na papiru, od sestre je na dar primio trotomnu zbirku narodne poezije *Dječakov čudesni rog A. von Arnima i C. Brentana* te samo mjesec dana potom skladao Četiri humoreske za glas i orkestar. Finalna humoreska *Das himmlische Leben* (*Nebeski život*), prvotno dio Treće simfonije (gdje je po planu nosila naziv *Što mi govori djete*), završila je kao finalni stavak Četvrte. Ovu popijevku Mahler je od samog početka očigledno smatrao dramaturškim vrhuncem skladbe, a detaljnija bi analiza tematskog materijala dodatno potvrdila ovu pretpostavku. U prilog tome ide i Mahlerov opis Simfonije: "Kad se čovjek, ispunjen čuđenjem, naposljetku upita što sve to znači, dijete mu odgovara finalnim stavkom: Ovo je nebeski život". Ovaj komentar do stanovite mjere dodatno pojašnjava i programnu motivaciju djela.

S obzirom na profesionalnu i osobnu bliskost s Mahlerom, Walterovi komentari Četvrte imaju posebnu težinu, posebice kad znamo da upravo njegove snimke Mahlerovih simfonija pripadaju antologijskim primjerima tumačenja Mahlerove glazbe. Walter o Četvrtoj bilježi sljedeće: "Snovita je i nestvarna atmosfera u ovom djelu - misteriozni smiješak i nesvakidašnji humor prekrivaju svečani karakter koji se toliko jasno manifestirao u Trećoj simfoniji. U bajkovitoj priči Četvrte sve što je u ranijim djelima bilo veliko i patetično, sada lebdi i pluta bez opterećenja - blagi glas anđela potvrđuje ono isto što je profeta snažnim glasom prorokovao u Drugoj i Trećoj simfoniji. Ovaj blaženi osjećaj uzvišenosti i oslobođenosti od svijeta komunicira se kroz karakter glazbe - ali, za razliku od Treće, izdaleka, da tako kažemo..."

Prvim stavkom i *Nebeskim životom* dominira humor u neobičnom kontrastu s ključnom blaženom atmosferom u djelu. Scherzo je neka vrsta jezovite bajkovite epizode. Njegov demonski solo violine i dražesni trio stvaraju zanimljiv odnos prema drugim dijelovima simfonije, ne napuštajući pritom karakter lakoće i misterioznosti. Govoreći o krajnjoj mirnoći i čistoj ljepoti andantea, Mahler mi je rekao da je to rezultat njegove vizije jedne katakombe u kojoj je vidio grobni kamen s prikazom preminulog prekrivenih ruku u vječnom snu. Tekst popijevke uglazbljene u posljednjem stavku opisuje atmosferu iz koje je izrasla glazba Četvrte. Dječje veselje koje ona portretira simbol je nebeskog ushita, a kad se na samom kraju izrazi osjećaj najuzvišenije radosti, tek tada se humoristički karakter blago pretapa u uzvišeno slavlje".

Henry-Louis de La Grange ističe kako je u odnosu na neke druge simfonije, Četvrta na prvi pogled jednostavnije ostvarenje. No, "iza promišljene jednostavnosti i relativno skromne orkestracije skriva se bogatstvo invencije, gusti polifoni rad, koncentrat muzičkih ideja i, istodobno, suvereno vladanje tehnikama te gotovo vrtoglava kompleksnost i razrađenost detalja". Često se tvrdi da se u ovoj simfoniji Mahler vratio Haydnu. To okretanje formulama prošlosti i stalni osjećaj blago ironične nostalгиje u djelu nije slučajan; ta izražena nostalgiјa za boljim prošlim vremenima, za "dobom nevinosti" karakterizirala je cijelokupnu intelektualnu klimu u Beču početkom 20. stoljeća. Zbog toga Mahlerovu Četvrtu nerijetko nazivaju i "najautentičnije bečkom" među svim njegovim simfonijama.

Naposljetku još jedna zanimljiva informacija: Tijekom dinamičnog života Gustav Mahler je u pet navrata duže ili kraće boravio u Opatiji. O tome da su Četvrta simfonija, ali i druga njegova ostvarenja dijelom nastajala i u toj mondenoj turističkoj destinaciji, govore autori izložbe *Gustav Mahler 4. simfoniju skladao je u Opatiji*, koju se može pogledati u Umjetničkom paviljonu Juraj Šporer u Opatiji do 18. studenog ove godine.

Priprema i realizacija tekstova
G.A.D. PRODUKCIJA / www.gad.hr

VIOLINE I. Martin Draušnik, koncertni majstor, Sidonja Lebar, koncertna majstorica, Dunja Bontek**, Lana Adamović, Lovorka Moslavac, Davide Albanese, Martina Sačer Pavlin, Mario Bratković, Neven Manzoni, Saša Borčić Reba, Alina Gubajdullina, Kornelija Balaž, Odette Cavaliere, Saki Kodama, Ivan Finta, Korana Rucner

VIOLINE II. Ana Paula Knapić Franković*, Darko Franković**, Mirela Džepina Finta, Dragana Tomić, Vlatka Pećić Juranić, Josip Novosel, Vera Kurova, Iva Kralj, Krešimir Bratković, Ivo Jukić, Sergii Vilchynskyi, Tomislav Ištak, Branimir Vagroš, Margareta Ugrin

VIOLE Lucija Brnadić*, Hiwote Tadesse**, Krešimir Ferenčina**, Tvrtko Pavlin, Igor Košutić, Asja Frank Perčić, Maja Pinterić Šibl, Lovorka Abramović Šoljan, Pavla Kovač, Aleksandar Jakopanec, Marko Otmačić, Miroslav Mrazović

VIOLONČELI Jasen Chelfi*, Zita Varga**, Vinko Rucner**, Oliver Đorđević, Dora Kuzmin Maković, Martina Pavlin, Miljenko Šajfar, Tanja Andrejić, Josip Baštijančić, Lucija Pejković

KONTRABASI Mimi Marjanović Gonski*, Darko Krešić*, Borna Dejanović, Dubravko Palanović, Ilin Dime Dimovski, Tihomir Novak, Dubravka Rucner, Franjo Zvonar

FLAUTE Ana Batinica, Matea Škarić Janković, Danijela Klarić Mimica

PICCOLO Dani Bošnjak

OBOE Vittoria Palumbo, Katarina Grubić

ENGLESKI ROG Žarko Antonić

KLARINETI Davor Reba*, Rude Mimica

BAS KLARINET Ratko Vojtek

FAGOTI Petar Križanić, Vasko Lukas

KONTRAFAGOT Jorge Ricardo Luque Perdomo*

ROGOVI Yevhen Churikov*, Daniel Molnar, Jan Janković, Nikola Jarki

TRUBE Tomica Ruklić*, Dario Cepić, Luko Saulović

TROMBONI Antonio Janković*, Marin Rabadan, Ivan Mučić

TUBA Krinoslav Babić

TIMPANI Ema Krešić

UDARALJKE Leonardo Losciale, Renato Palatinuš, Igor Kerić, Francesco Mazzoleni

GLASOVIR I CELESTA Domagoj Guščić

HARFA Mirjam Lučev-Debanic*

NADZORNIK ORKESTRA Davor Capković

* vode dionica / ** zamjenici vođa dionica

ISKLJUČI PROBLEME
UKLJUČI
GLAZBU

OFF
CIKLUS

PIANO CUBANO BY RUBALCABA

“Najveći pijanist kojega sam čuo posljednjih
10 godina” - Dizzy Gillespie

PETAK 16.11.

19:30 / LISINSKI

ZAGREBAČKA FILHARMONIJA
LEOŠ SVAROVSKY dirigent / GONZALO RUBALCABA klavir

JER NISTE ČULI SVE!

Zf ZAGREBAČKA
FILHARMONIJA

PETAK / 9.11.2018.
KONCERTNA DVORANA LISINSKI

KAZUSHI ONO dirigent
IVAN KRPAN klavir

LUDWIG VAN BEETHOVEN
DMITRIJ ŠOSTAKOVIĆ

Blagajna Zagrebačke filharmonije • www.ulaznice.hr • www.zgf.hr

CRVENI CIKLUS

Grad Zagreb

PARTNERI U OFF CIKLUSU

MEDIJSKI PARTNERI

Jutarnji **LIST** **START**

VIJENAC

SPONZORI

CVIJEĆE Izabel

SLUŽBENO VOZILO

Izdavač: Zagrebačka filharmonija

Za izdavača: Mirko Boch, ravnatelj

Urednik: Ivan Ložić

Korektura: Ana Marić

Oblikovanje i grafička priprema: G.A.D. PRODUKCIJA d.o.o.

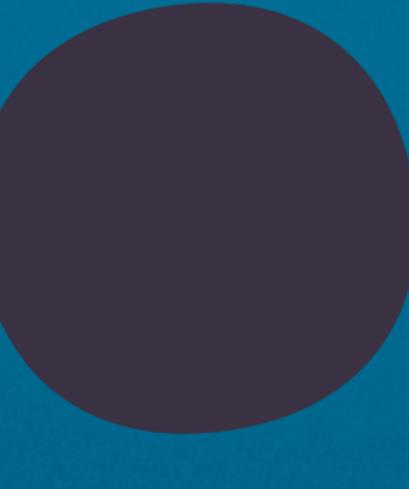
Tisk: Printera Grupa d.o.o.

Cijena: 5 kuna

*Zagrebačka filharmonija zadržava pravo izmjene programa.

Jutarnji **LIST**

www.zgf.hr